

maa maaske overfor det høje Ting gøre opmærksom paa, at den Plan, der nu er blevet bragt saa stærkt i Forgrunden af det ærede Medlem fra Ringkøbing, nemlig den saakaldte Plan Nr. 2, er en Plan, som først er bragt frem for Alvor i Diskussionen af den Mand, der nu er Formand for den nedsatte Kommission, Professor Schönweller. Denne Plan er ikke i det væsentlige eller paa afgørende Maade den samme som Plan Nr. 5, Sluseplanen. Plan Nr. 5 fører, som det for øvrigt allerede delvis er omtalt, til, at Fjorden bliver en Ferskvandssø. Den fører endvidere til, at der ikke bliver saa stor Udstrømning af Vand, som der vilde blive i Henhold til Plan Nr. 2. Denne sidste Plan medfører, at Slusen principmæssig, hvis man maa bruge det Ord, staar aaben, og kun, naar der er Fare paa Færde, lukker man af. Derimod er Plan Nr. 5 saaledes indrettet med automatisk virkende Porte, at saa snart Vandet udenfor Fjorden stiger, lukker Portene af sig selv. Der bliver da ved Plan Nr. 2 en meget bedre Afvanding end ved Plan Nr. 5. Hele den Ændring, der er kommet frem, skyldes Professor Schönweller, og man maa da gaa ud fra, at Professor Schönweller har nogen Kærlighed til den Plan, han selv har været den første til at bringe frem, og selv om man ikke uden videre kan forudsætte, at han enten selv eller ved Hjælp af Kommissionen fremsætter denne Plan som den endelige Afgørelse, er dog Forhaandsformodningen for, at han ikke vil være partisk sindet mod denne Plan.

Jeg tror, det ærede Medlem fra Ringkøbing for en Gangs Skyld kunde tro os, der staar ham imod i denne Sag, naar vi siger, at vi ønsker nu en fuldkommen loyal og upartisk Undersøgelse, at vi naturligvis ikke uden videre kan binde os til ethvert Resultat, som Kommissionen maatte komme til — vi forbeholder os ogsaa paa denne Sags sidste Stadium at tage vor gode, sunde Sans med paa Raad —, men at vi slutter os til, at den højtærede Minister har lagt denne Sag saaledes til Rette, at der kan tilvejebringes et alsidigt belyst Materiale, som kan stille Lovgivningsmagten saa trygt og saa sikkert, som det paa nogen Maade er muligt. Og med denne udtrykkelige Motivering, der ikke indeholder nogen Partiskhed eller noget Fjendskab eller noget gammelt Nag, som der maaske kan være opsummeret paa visse Steder, foreslaar vi at stemme mod det ærede Medlems Ændringsforslag og fastholde Ministeriets Lovforslag.

J. C. Christensen: Det kommer mig naturligvis ikke uventet, at den højtærede Minister og de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, har udtalt sig mod mit Ændringsforslag, men jeg har, uagtet jeg kunde vide, at saadan vilde det gaa, anset mig for forpligtet til at stille det, fordi det er min Overbevisning, at den største Del af Befolkningen ved Ringkøbing Fjord og ikke mindst Fiskerne vilde føle det, som om man ikke havde handlet ret imod dem, hvis man udsatte at tage Bestemmelse om en endelig Ordning af denne Sag. Jeg skal gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de faldne Udtalelser.

Den højtærede Minister sagde, at hvis man havde vedtaget Forslaget om Nedsættelse af Kommissionen i Fjor, og ført det ud i Livet, og den saa var kommet med en Betænkning om Sluseforslaget, vilde man for Fremtiden have afskaaret sig fra at faa Saltvand ind i Fjorden. Deri tager den højtærede Minister fejl, thi dermed, at vi vilde have Lavvandsslusespørgsmaalet undersøgt, var ikke afgjort, at vi, naar Betænkningen forelaa, vilde have vedtaget dette Projekt. Det beroede virkelig paa, hvilke Grunde der kunde fremføres for at gaa over til en saadan Lavvandssluse. I Udvalget forelaa der nemlig saa mange Betæneligheder ved hele Sagen, at vi paa Forhaand mente, der var Grund til at lade den undersøge, for at Offentligheden kunde faa Klarhed over, hvad det egentlig var, man bød os. Der forelaa for det første den store Betænelighed, at efter alt, hvad der forelaa for os, var alle Parter derovre, fra Nord og Syd, mod at faa Ringkøbing Fjord gjort til en Ferskvandssø. Det kunde oplyses ved Kommissionens Undersøgelser, hvordan Stemningen var derovre. Men en endnu større Betænelighed var Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Afvandingssluse ikke let vilde medføre Tilsanding ved det yderste Udløb, saa at der vilde lægge sig en stor Barre udenfor Udløbet og stoppe for Ind- og Udsejlingen. Det tilsvarende har vi jo set ved Nissum Fjord, da man i sin Tid havde Sluse der. For at hindre dette, sagdes det fra sagkyndig Side, at det blev nødvendigt at bygge to store Møller temmelig langt ud i Havet til en angivet Bekostning af 3 Millioner Kroner, men man formodede, at de vilde koste meget mere. Alt dette ønskede vi at faa undersøgt i den Kommission, der blev foreslaaet i Fjor, men der udover blev der ikke stillet denne Kommission nogen Opgave. Den Kommission, der nu er ned-